

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMA**

București, Piața Valter Măcăineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax: +40-21-3126578, e-mail: suport@cncd.org.ro

**HOTĂRĂREA NR. 463
din. 07.11.2012**

Dosar nr. 236//2012

Petiția nr. 2676/01.06.2012

Petent: Societatea „Română de Caritate CARROM”

Reclamat:-

Obiect: adoptarea unui cadru legislativ, care modifică criteriile în baza cărora, se stabilesc anumite compensații reparatorii pentru "eroii martiri ai Revoluției române din decembrie 1989 și pentru cei ce, și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoluției muncitorești anticomuniste de la Brașov, noiembrie 1987".

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petenților

I.1.1 Societatea „Română de Caritate CARROM” Loc. București, str. Ritoride, nr. 27, sector 5

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1 -

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1 Petenta susține că Legea nr.283/2011, încalcă principiile de stabilire a indemnizațiilor acordate printr-o altă lege anterioară, tuturor categoriilor de luptători, martiri ai Revoluției române din decembrie 1989.

III. Procedura de citare

3.1 Prin adresa înregistrată cu nr.2676/25.07.2012, a fost citată *Societatea „Română de Caritate CARROM”* în calitate de petentă, prin reprezentant pentru data de 04.09.2012, cu ridicarea din oficiu a excepției de necompetență

materială a CNCD, potrivit Deciziei nr. 997/07.10.2008 a Curții Constituționale. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1 Petentul susține faptul că noua lege adoptată, încalcă principiile de stabilire a indemnizațiilor acordate prin Legea nr. 341/2004, tuturor categoriilor de luptători/martiri ai Revoluției române din decembrie 1989. Persoanele care au obținut titluri prevăzute conform art.3 alin 1, pct. 1 și 2 din Legea nr. 341/2004, au dreptul la o indemnizație lunară reparatorie. Respectiva indemnizație lunară, fiind stabilită pe baza unor coeficienți de calcul asupra salariului mediu brut pe economie din luna anterioară celei în care, se efectuează plata. Coeficienții stabilind diferite încadrări în grad de handicap, în funcție de vătămarea suferită în lupta contra comunismului din cadrul Revoluției române din decembrie 1989.

- 2,00, pentru marii mutilați
- 1,75, pentru persoanele încadrate în grad I de invaliditate
- 1,50, pentru persoanele încadrate în grad II de invaliditate
- 1,25, pentru persoanele încadrate în grad III de invaliditate
- 1,10, pentru persoanele neîncadrate în grad de invaliditate

4.2 O astfel de modificare a unui text de lege care, stabilește anumite măsuri reparatorii financiare, pentru eroii martiri ai Revoluției române din decembrie 1989, îi nedreptățește pe cei care nu mai primesc astfel de indemnizații, și și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma "revoluției muncitorești anticomuniste de la Brașov, noiembrie 1987". Respectiva categorie de eroi martiri fiind tratată diferențiat de către noua Lege nr.283/2011.

Susținerile părții reclamate

4.3 -

V. Motivele de fapt și de drept

5.1 Colegiul CNCD reține că, petiția așa cum a fost formulată relevă o situație în care, un cadru legislativ este modificat. Acesta, creând diferențieri în stabilirea anumitor criterii pentru acordarea de despăgubiri reparatorii a unei categorii de eroi/martiri ai Revoluției române din decembrie 1989, față de cei care, și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma "revoluției muncitorești" anticomuniste de la Brașov, noiembrie 1987.

Colegiul Director reține că, Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008 a Curții Constituționale stabilește următoarele:

5.2 „Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în esență, critica autorului excepției pune în discuție constituționalitatea atribuțiilor jurisdicționale ale Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, care, potrivit art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, poate să dispună

«înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării», în măsura în care situațiile discriminatorii izvorăsc din conținutul unor acte normative. Față de acestea, Curtea apreciază că o corectă analiză a textului de lege criticat impune interpretarea acestuia în ansamblul reglementării din care face parte, mai precis al Secțiunii VI din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, care reglementează rolul, atribuțiile și organizarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

5.3 Astfel, Curtea observă că potrivit dispozițiilor art.16 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării îndeplinește rolul de «garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării», iar potrivit dispozițiilor art.18 din același act normativ, «este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul său de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării.» Mai departe, art.19 alin.(1) lit.c), precum și art.20, în ansamblu, reglementează rolul jurisdicțional al Consiliului, care are ca finalitate, așa cum s-a arătat, «înlăturarea faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării.» În sfârșit, nu trebuie omis nici faptul că art.2 alin.(3) din aceeași ordonanță prevede că sunt discriminatorii «prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane [...]».

5.4 Deși autorul excepției apreciază ca fiind un «nonsens» interpretarea dispozițiilor art.20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 în sensul aplicabilității lor și cu privire la situațiile discriminatorii ce izvorăsc din conținutul actelor normative, Curtea observă totuși că dispozițiile de lege mai sus enunțate au constituit în realitate temeiul mai multor hotărâri prin care Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a constatat, în cadrul activității sale jurisdicționale, caracterul discriminatoriu al unor prevederi legale. Dovadă a acestui fapt stă și introducerea, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.75/2008, a alin. (3) la art.19 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, prin care s-a scos din competența Consiliului soluționarea sesizărilor având ca obiect măsurile legislative în contextul stabilirii politicii de salarizare a personalului din sistemul bugetar, măsură legislativă dictată tocmai ca urmare a efectelor generate de hotărârile emise de această instituție. În această ordine de idei, Curtea constată că, în vederea îndeplinirii rolului său de garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este chemat să vegheze, printre altele, inclusiv asupra modului în care este respectat acest principiu în conținutul actelor normative. În acest sens, acest organ poate constata existența unor prevederi de lege discriminatorii și își poate exprima opinia în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative cu principiul nediscriminării. Ceea ce aici interesează sunt efectele pe care le produc aceste opinii. Astfel, dacă s-ar admite că, pe calea controlului jurisdicțional întemeiat pe art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unor norme legale, hotărârea Consiliului ar putea avea ca efect încetarea aplicabilității acestor dispoziții și chiar aplicarea prin analogie a

unor alte texte de lege, care nu se referă la persoana sau grupul social discriminate. Într-o atare împrejurare, se pune în discuție legitimitatea acestui organ de a interfera în competențele legislativului, prin înlăturarea aplicabilității unor acte normative și instituirea aplicabilității altora, dar și în competențele Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, sub aspectul art.16 referitor la principiul nediscriminării.

5.5 Deși în lumina dispozițiilor constituționale o asemenea interpretare nu ar putea fi acceptată, rolul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării putând fi rezumat mai degrabă la posibilitatea de a constata existența unor discriminări în conținutul unor acte normative și la formularea de recomandări sau sesizarea autorităților competente pentru a modifica respectivele texte de lege, se observă totuși, așa cum s-a reținut și mai sus, că, în practică, art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 a generat efecte neconstituționale, prin care s-a încălcat principiul separației în stat, la aceasta contribuind chiar formularea echivocă a dispozițiilor cuprinse în Secțiunea VI din Ordonanța Guvernului nr.137/2000.

5.6 Pentru aceste motive, Curtea constată că prevederile art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 sunt neconstituționale în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze textul unor acte normative cu caracter discriminatoriu și chiar să substituie acest text cu dispoziții cuprinse în alte acte normative."

5.7 Colegiul Director, conform Deciziei nr. 997 din 7 octombrie 2008 a Curții Constituționale, constată că nu are competența materială de a se pronunța prin hotărâre asupra actelor normative cu caracter de lege

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea de voturi ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția de necompetență materială de a se pronunța prin hotărâre asupra actelor normative cu caracter de lege, conform Deciziei nr. 997 din 7 octombrie 2008 a Curții Constituționale

2. Clasarea dosarului.

3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

4. O copie a hotărârii se va transmite părților.

a) Societatea „Română de Caritate CARROM” Loc. București, str. Ritoride, nr. 27, sector 5

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

BERTZI TEODORA – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

LAZĂR MARIA- Membru

STANCIU CLAUDIA SORINA – Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE – Membru

Intocmit: Rodina Olimpiu-Serviciul Asistență Colegiul Director

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.